

திருக்குறளும் மலேசியத் தேசியக் கோட்பாடும் - ஒரு பார்வை

பரமசிவம் முத்துசாமி / Associate Professor Dr Paramasivam Muthusamy¹

கயல்விழி தர்மவிங்கம் / Kayalvily Tharmalingam²

உமா மதுபாலன் / Uma Mathubalan³

Abstract

A close probe into the five Malaysian National policies reveals that they are on par with Thirukkural. These policies had been framed without the knowledge of Thirukkural. The aim of this Article is to find out the relationship between the two. The tools used for the study are reference in the library and qualitative approach. The study has been classified under the ideas like faith in God, loyalty to the country and king, following the constitution, ruling according to law and keeping the right conduct and character.

Key words: Malaysian National Policy, Thirukkural, opinion, reflection, thoughts.

முன்னுரை

நாட்டு மக்களிடையே ஓற்றுமையும், சுபிட்சத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் ருக்குன் நெகாரா எனப்படும் மலேசியத் தேசியக் கோட்பாடு 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ஆம் நாள், மலேசியாவின் மாமன்னரால் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. (Abdul Rahman Abdul Aziz, 2010:44). இந்தத் தேசியக் கோட்பாடு மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற 13 மே சம்பவம் எனப்படும் 1969-ஆம் மலேசிய இனக்கலவர காரணத்தினால் உருவாகியது. இந்த இனக் கலவரம், 1969-ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் ஒரு தேசிய அவசரகாலத் தன்மைக்கு வழிவகுத்தது. அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின்னர், மலேசியப் பேரரசர் தேசிய அவசரகாலத்தை உடனடியாக நாடு முழுமைக்கும் பிரகடனம் செய்தார். அந்தப் பிரகடனத்தினால் நாடாளுமன்ற நடைமுறைகளையும் மலேசிய அரசாங்கம் உடனடியாக நிறுத்தி வைத்தது. அதனால் அரசாங்க நிர்வாகத்தைத் தேசிய நடவடிக்கை மன்றம் (National Operations Council) எனும் தற்காலிகச் செயல்பாட்டு நிர்வாகம், 1971-ஆம் ஆண்டு வரை ஏற்று நடத்தியது. (Lee, Y.F., & Sarjit, S.G., 2008:111). இவ்வாறு உருவாகிய, மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டில், வள்ளுவர் அருளிய திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துகளின் பிரதிபலிப்பு உள்ளதைக் காண முடிகிறது. இதன் அடிப்படையில் மலேசிய நாட்டில் உருவாகிய தேசியக் கோட்பாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய திருக்குறளுக்கும் நேரடியாக எந்தத் தொடர்பும், சம்பந்தமும் இல்லாத பாதிலும் அவை எவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்துப் போகின்றன என்பதை ஆய்ந்து பார்க்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

¹The author is a Associate Professor in the University Putra Malaysia, Bangi, Malaysia. param@fbmk.upm.edu.my

²The author is a postgraduate candidate in the University Putra Malaysia, Bangi, Malaysia. kayalvily7@yahoo.com

³The author is a postgraduate candidate in the University Putra Malaysia, Bangi, Malaysia.

narmatha81@yahoo.com

ருக்குன் நெகாரா கோட்பாடு

1957-ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற இந்நாட்டில், மலாய்க்காரர், சினர், இந்தியர் மற்றும் பிற இனத்தவருடன் சபா, சரவாக்கில் உள்ள 25 இனங்கள் வாழ்கின்றன. (ஜானகிராமன் மாணிக்கம், 2006:1). இப்பல்வின மக்களை ஒன்று சேர்க்கவே மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டை (Yahaya, H:1978), மலேசியத் தேசிய ஆலாசனை மன்றம் (Majlis Perunding Negara) விரிவாக அலசி ஆராய்ந்து இயற்றியது (Lee, Y.F., & Sarjit, S.G., 2008:111). பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள், பத்திரிகைகள், தொழிற்சங்கங்கள், சமயங்கள், அரசாங்கச் சேவை தொழில்முறை அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் பேராளர்களும் சிறுபான்மை பேராளர்களும் இத்தேசிய ஆலோசனை மன்றத்தில் இருந்தார்கள் (சாட்டின், 1972:2). பல்வேறான நமது பண்பாடுகள், சமயங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகிய இவற்றின்பால், ஒரு மிதமான போக்கைக் கடைப்பிடிக்கவும் ஒரே மக்களாய் வாழ வழிகாட்டவும் இக்கோட்பாடுகள் வகை செய்கின்றன.

எனவே, மலேசிய மக்களிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துதல் (Rohaizahtulalamni Radzlan., Sarjit. S. Gill., & Ahmad Tarmizi Talib:2013); மக்களாட்சி முறையைப் பாதுகாத்தல், நாட்டின் வளத்தைச் சமமாகப் பகிர்ந்துகொள்ளும் நேர்மையான சமூகத்தை உருவாக்குதல்; ஆகியனவே மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டின் இலக்குகளாகும். இதனைப் பார்க்கும் பொழுது, ‘ருக்குன் நெகாரா’ என்று அழைக்கப்படுகின்ற மலேசியத் தேசியக் கோட்பாடு அனைத்து இனங்களின் கருத்துக்கு இணையாகவும், நாட்டின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் நோக்கோடும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது தெரிய வருகிறது. மலேசியத் தேசியக் கோட்பாடும் அதன் விளக்கமும் பின்வருமாறு:

அ. இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தல்

இந்த மலேசியத் தேசிய முதல் கோட்பாட்டில், எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தையும் குறிப்பிடாமல், அனைத்து மக்களையும் குறிப்பிடும் வகையில், இறைவன் மீது நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கின்ற பொதுமைக் கொள்கை எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. இஸ்லாம் மதம் இந்நாட்டின் அதிகாரப்பூர்வ மதமாக இருப்பினும், இங்கு வசிக்கும் மற்ற இன மக்கள் தங்களின் சமயத்தைச் சுதந்திரமாகக் கடைப்பிடிக்க உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், மலேசியர்கள் என்று குறிப்பிடுகையில், அவர்கள் மதச்சார்படையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர் (Lee, Y.F., & Sarjit, S.G, 2008:111).

ஆ. பேரரசருக்கும் நாட்டுற்கும் விசுவாசம் செலுத்துதல்

மலேசியா மொத்தம் 13 மாநிலங்களும் 3 கூட்டரசுப் பிரதேசங்களும் கொண்ட ஒரு நாடாகும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஓர் அரசர் இருக்கிறார். அவரை ‘சல்தான்’ என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகிறார்கள். 4 மாநிலங்கள் கூட்டரசு முறையில் அமைக்கப்பெற்றதால், அம்மாநிலங்களுக்குச் சல்தான் கிடையாது. அதே போல் கோலாலம்பூர், புத்ரா ஜெயா மற்றும் லாபுவான் ஆகிய இம்மூன்று கூட்டரசுப் பிரதேசங்களுக்கும் சல்தான்கள் கிடையாது. ஐந்து வருடத்திற்கு ஒரு முறை, இந்த 13 சல்தான்களில் ஒருவர் மாமன்னராகப் பொறுப்பேற்பார். அம்மாமன்னருக்கு நாம் விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இக்கோட்பாட்டின் பொருளாகும். பேரரசருக்கும் நாட்டிற்கும் நாம் விசுவாசம் செலுத்துபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே இந்த இரண்டாவது கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது (Abdul Rahman Abdul Aziz, 2010:450).

இ. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உறுதியாகக் கடைப்பிழுத்தல்

மலேசியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் ‘Red Constitutional Commission’ ஆல் உருவாக்கப்பட்டது. (Red Constitutional Commission: 2015). மலேசிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஒவ்வொரு மலேசியரும் உறுதியாகக் கடைப்பிழிக்க வேண்டும் என்பதை இக்கோட்பாடு உணர்த்துகிறது (Abdul Rahman Abdul Aziz: 2010).

ஈ. சட்ட முறைப்படி ஆட்சி நடத்துதல்

ஒவ்வொரு குடிமக்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உறுதியாகக் கடைப்பிழித்து சட்ட முறைப்படி ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்பதை இக்கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது. சட்டம் எனப்படுவது அடிப்படையில் அனைவருக்கும் சமம். மலேசிய ஆட்சியாளர்களும் மலேசிய மக்கள் அனைவரும் சட்டத்திட்டங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும், பேண வேண்டும், மதிக்க வேண்டும் என்பதை இந்தக் கோட்பாட்டின் உட்கருத்தாகும். ஆட்சியாளர்களும் மக்களும் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் (Abdul Rahman Abdul Aziz, 2010:450). ஆக, நாம் சட்டத்தை மதித்து நடந்தால், அமைதியான சுதந்திரமான தூழலில் சிறப்புற்று வாழ முடியும் என்பதை இக்கோட்பாடு உணர்த்துகிறது.

உ. நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் பேறுதல்

மலேசியத் தேசிய ஐந்தாவது கோட்பாடு, நம்மைச் சமூக வாழ்வில் நிலைபெறச் செய்யும் நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் ஒட்டி இயற்றப்பட்டுள்ளது. நமது நடத்தையும், பண்பும் நமது வளர்ப்பையும் நல்லொழுக்கத்தையும் குறிக்கும் (Lee, Y.F., & Sarjit, S.G., 2008:112). இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் முறையாகப் பேணிப் பின்பற்றும் வகையில், அவர்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு கலைக் கலாச்சாரங்களைக் கொண்டிருப்பினும் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு சுபிட்சத்துடனும் பிணக்கம் இன்றி இனக்கமாக வாழ இக்கோட்பாடு வழிவகுக்கும்.

திருக்குறள்

தமிழ் சங்க இலக்கிய வகைப்பாட்டில், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு எனப்படும் பதினெண்ட்டு நூல்களின் திரட்டில் அடங்கியுள்ள திருக்குறள், (ரிஷிவன், 2014:1) எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சமயச் சார்புமற்ற பொதுமறையாக இயற்றப்பட்ட அறநாலாக விளங்குகின்றது. வள்ளுவம் ‘தமிழனுக்குரியது’ என்னும் நிலையைக் கடந்து உலகத்தவர் அனைவர்க்கும் உரியது, பொதுமறையானது எனும் கருத்தைப் பாரதி, ‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு’, (முனிசாமி 1987:3) எனக் கூறியுள்ளார். இதன் அடிப்படையில், உலக மக்களின் பொதுவான உணர்வுகளையும் அவர்கள் விரும்புகின்ற நியாயங்களையும் திருக்குறள் கொண்டுள்ளது. அத்துடன், திருக்குறளில் காணப்படும் கருத்துகளும் மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டில் காணப்படும் கருத்துகளும் ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்துப்போவது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாவது கோட்பாடு - கிறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தல்

இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தல் என்ற இந்தக் கோட்பாட்டில், இறைவனைக் குறிப்பிட்ட ஒரு பெயரிலோ மதச் சார்பிலோ சொல்லாமல் பொதுமறையாக இறைவன் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுள்ளது. அதே வேளை, பொதுமை சிந்தனையை

வலியுறுத்தும் திருக்குறளிலும் இறைவனின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல் பொதவாகச் சொல்லி இருப்பதை நம்மால் உனர் முடிகின்றது.

திருக்குறளில் திருவள்ளுவர் அருளிய இறைமை கொள்கை அல்லது இறைக் கோட்பாடனது, அனைவருக்கும் பொதுவானதாகவும், யாரையும் பிளவுபடுத்தாததாகவும், மனிதர்கள் அடைய வேண்டிய பண்புகளின் நிறைநிலைப் பண்பாய் அமைவதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. (கு.மோகனராச, 2005:80)

அதுபோல, இஸ்லாம் மலேசிய நாட்டின் அதிகாரப்பூர்வ மதமாக இருப்பினும் அதனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல், ‘இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தல்’ என்று பொதுமையாகவே மலேசியத் தேசிய முதல் கோட்பாடு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில், மலேசியத் தேசிய முதல் கோட்பாடிலம் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்திலும் உள்ள இறை நம்பிக்கையைப் பற்றி கருத்துகள், எந்த ஒரு சமயத்தையும் குறிப்பிடாமல், பொதுத்தன்மை உடையதைக் காண முடிகிறது.

பகுப்பாய்வு

**‘அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு’ (குறள்1)**

என்ற முதல் குறள் உலகம் ஆதிபகவானை முதலாக உடையது என கடவுள் இயல்லையும் கடவுளுக்கு உலகோடுடைய தொடர்பையும் பொதுமையாகக் கூறுகிறது. அதுபோலவே ‘இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தல்’ என்னும் கோட்பாட்டில், அனைத்து மலேசியர்களும் எந்தாகூரு செயலையும், தத்தம் மதத்தின் மீது கொண்டுள்ள இறை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இறைவனுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, இறைச்சிந்தனையுடன் செய்வதே சாலச் சிறந்தது என்று அனைவருக்கும் பொதுவாகவே வலியுறுத்தப்படுகிறது. மேலும்,

**‘கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்’ (குறள் 2)**

என்ற இரண்டாவது குறள், ஒருவர் என்ன கற்றிருந்தாலும் இறைவனை நினையாமல் இருக்கக் கூடாது என அனைத்து மதத்திற்கும் சார்பான பொதுமை கருத்தையே அறிவுறுத்துகிறது. அதுபோலவே, மலேசியத் தேசிய முதல் கோட்பாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ள இறை நம்பிக்கையானது, மலேசியத் தேசியக் கல்வித் தத்துவத்தில், கீழ்கண்டவாறு பொதுமைச் சிந்தனையில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

“மலேசியக் கல்வியானது இறை நம்பிக்கை, இறைவழி நிற்றல் என்னும் அடிப்படையில் அறிவாற்றல், ஆண்மீகம், உள்ளம், உடல் ஆகியவை ஒன்றிணைந்து சமன்னிலையும் இயையும் பெற, தனி மனிதரின் ஆற்றலை முழுமையாக மேம்படுத்தும் ஒரு தொடர் முயற்சியாகும். இம்முயற்சியானது அறுவு, சால்பு, நன்னெறி, பொறுப்புணர்ச்சி, நல்வாழ்வு பெறும் ஆற்றல் ஆகியவெற்றைப் பெற்றுக் குழுகாயத்திற்கும் நாட்டிற்கும் ஒருமைப்பாட்டையும், செழிப்பையும் நல்கும் மலேசியரை உருவாக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும்.”

(தேசியக் கல்விக் கொள்கை, 2012:iii)

அதே வேளை, ஒருவர் தன் வாழ்க்கையில் அவசியம் இறை நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் இக்கல்வித் தத்துவம் வலியுறுத்துகிறது (Shamsul Kamarudin, 2011:250). தொடர்ந்து,

‘தனக்குடவமை இல்லாதான்தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது’ (குறள் 7)

என்ற ஏழாவது குறள், எல்லாம் வல்ல இறைவனால் மட்டுமே தீராக் கவலைகளுக்கு மாற்றல் தர முடியும் என்று சொல்கிறது. இங்கும் இறைவன் எனபவர் எந்தவொரு சமயத்தையும் சாராமல் பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பொதுமை கொள்கையானது இந்நாட்டு மக்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி, ஒருவரோடு ஒருவர் இணைந்து ஓற்றுமையுடன் வாழச் செய்கிறது. அத்துடன், ஆழமான இறை நம்பிக்கை ஒருவரை தீயச் செயல்களைச் செய்வதிலிருந்தும் வன்முறையில் ஈடுபடுவதிலிருந்தும் தடுத்து நிறுத்துகிறது (Abdul Rahman Abdul Aziz, 2010:449). அத்துடன், மதத்தின் அடிப்படையில் ஒருவரையொருவர் பிரித்துப் பார்த்தல் தவறான செயல் என்பதும் இக்கோட்பாட்டின் வழி வலியுறுத்தப்படுகிறது (Raduan Tambi, 2013:11). எனவே, இறை நம்பிக்கையில் பொதுமை கொள்கையை வலியுறுத்தும் மலேசியத் தேசிய முதல் கோட்பாடும், திருக்குறளில் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரமும் நாட்டு மக்களிடையே சமய நல்லினக்கம் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கின்றன.

ஏரண்டாவது கோட்பாடு - பேரரசருக்கும் நாட்டுக்கும் விசுவாசம் செலுத்துதல்

‘பேரரசருக்கும் நாட்டுக்கும் விசுவாசம் செலுத்துதல்’ என்ற இக்கோட்பாட்டில், ஓவ்வொரு குடிமகனும் பக்தியும் - பிளவுப்பாத விசுவாசமும், பேரரசர் மற்றும் நாட்டின் மீதும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே போல், விசுவாசம் என்ற கருத்தை எடுத்துரைக்கும் திருக்குறளில், நாட்டு மக்கள் வேற்றுமையைக் களைந்து பகையின்றி ஒவருவருக்கொருவர் நட்பு பாராட்டி வாழ வேண்டியதன் அவசியம் உணர்த்தப்படுகிறது.

பகுப்பாய்வு

‘பேரரசர்’ எனப்படுவர் மலேசியாவின் முதன்மைத் தலைவராகக் கருதப்படுகிறார். ‘நாடு’ என்பது மலேசியாவின் அரசியல் அமைப்பு, சட்டங்கள், நிலவியல் ரீதியில் வகுக்கப்பட்ட எல்லைகள், குடிமக்கள், சல்தான்கள் என்ற ஒட்டுமொத்த அமைப்பாகும். எனவே, மலேசியக் குடிமக்கள், மன்னருக்கும் நாட்டுக்கும் பிளவு படாத விசுவாசத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று இக்கோட்பாடு உணர்த்துகிறது (Lee, Y.F., & Sarjit, S.G., 2008:112). அதே வேளை, மலேசிய நாட்டின் சின்னங்கள், நாட்டுப்பண் மற்றும் தேசியக் கொடியான ஜாலோர் கெமிலாங்கையும் மதிக்க வேண்டியது இந்நாட்டு மக்களின் கடமையாகும் (சாட்டின், 1972:15).

திருக்குறளில் இக்கருத்துகள் பொருட்பால் அதிகாரத்தில் உள்ளதைக் காணலாம். திருவள்ளுவர், ஒரு நாட்டின் படை, குடிமக்கள், பொருள், அமைச்சர், நண்பர், கோட்டை எனப்படுகின்ற ஆறு உறுப்புகளும் ஒருவருக்கு கிடைக்கப்பெற்றால் அவர் அரசர்களுக்கெல்லாம் பேரரசனாகிவிடுவான் என்று கூறுகிறார்.

‘படைகுடி கூழ் அமைச்ச நட்புஅரண் ஆறும் உடையான் அரசரான் ஏற்று’ (குறள் 381)

என்ற குறள் வழி, மேல்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆறு பொருள்களும் ஒருவருக்குக் கிடைத்தால், அவர் அரசருக்கெல்லாம் அரசனாகிவிடலாம் என குறிப்பிடுகிறார். அவ்வகை

மகிமை கொண்ட பேரரசருக்கு குடிமக்கள் விசவாசம் செலுத்த வேண்டும் என மலேசியத் தேசிய இரண்டாவது கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது. இக்கருத்து திருக்குறளுடன் ஒத்துப்போகிறது. அதனையுத்துத் திருவள்ளுவர், பலவகையாக மாறுபடும் கூட்டங்களும், உடனிருந்தே அழிவு செய்யும் பகையும், அரசனை வருத்துகின்ற கொலைத் தொழில் பொருந்திய குறுநில மன்னரும் இல்லாதது ‘நாடு’ என்கிறார்.

**‘பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்துஅலைக்கும்
கொல்குறுப்பும் இல்லது நாடு’ (குறள் 735)**

இக்குறள், நாட்டு மக்கள் வேற்றுமை களைந்து பகையின்றி ஒருவருக்கொருவர் நட்பு பாராட்டுவதின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

முன்றாவது கோட்பாடு - அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்தல்

இந்த முன்றாவது மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டில் மக்களின் நம்பிக்கைகள், நாட்டங்கள், குடியிருமை, சுதந்திரம் மற்றும் தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைகள் குறித்து எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே, தனிமனிதனின் உரிமைகளை வலியுறுத்தும் சிந்தனைகள் திருக்குறளின் தத்துவங்களான சிற்றினம் சேராமை, புறங்கூறாமை தொடர்ந்து ஒழுக்கமுடைமை போன்ற அதிகாரங்களிலுள்ள குறள்பாக்களில் காணமுடிகிறது.

பகுப்பாய்வு

பல இன சமுதாயத்தின் உணர்வுகளைத் தூண்டும் அம்சங்கள், மலேசிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றைக் குறித்து மலேசிய மக்கள் எங்கும், எவ்வேளையும் கேள்வி எழுப்பவோ புறங்கூறவோ கூடாது என இக்கோட்பாட்டில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. புறங்கூறுதலைப் பற்றித் திருவள்ளுவர் கூறுகையில், ஒருவர் நேரில் இல்லாதபோது அவரைப்பற்றி புறங்கூறுவதனால் ஏற்படக்கூடிய பின்விளைவுகளை சிந்திக்காமல் அவரைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று

**‘கண்ணின்று கண் அறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்’ (குறள் 184)**
என்ற குறளின் மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார்.

நான்காவது கோட்பாடு - சட்ட முறைப்படி ஆட்சி நடத்துகல்

நான்காவது கோட்பாடு, முறையான சட்ட அமலாக்கத்தின் வழி மக்கள் சுபிட்சமான வாழ்க்கை வாழ முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. அதே வேளை திருக்குறள், நியாயமான சட்ட அமலாக்கத்தின் வழி மக்கள் சூழ்மான, மகிழ்ச்சியான, பாதுகாப்பான வாழ்க்கை வாழ முடியும் என்பதை எடுத்துணர்த்துகிறது.

பகுப்பாய்வு

இந்நாட்டின் தேசியச் சட்டமானது, அரசியலமைப்புச் சார்ந்ததாகும். சட்டம் எனப்படுவது மதம், இனம், ஏழை, பணக்காரர் என்று பாகுபாடின்றி நடுநிலையாக நிற்பது மட்டுமின்றி அறத்தையும் கொண்டிருப்பதாக இருக்கவேண்டும். ஆட்சியாளர்களும் மக்கள் அனைவரும் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் (Abdul Rahman Abdul Aziz, 2010:450).

வள்ளுவத்தின் பொருண்மை இனம், மொழி, நாடு என்னும் எல்லைகளைக் கடந்து மனித வாழ்க்கையை வளப்படுத்துகிறது. அதுபோன்றே, இக்கோட்பாடானதும் இனம், மொழிக்கு அப்பாற்பட்டு மனித வாழ்க்கை மேம்பட வழிவகுக்கிறது. இக்கோட்பாட்டில், நடுநிலைத் தன்மையையும், செங்கோன்மையும், இறைமாட்சியையும், முறையான, நியாயமான சட்ட அமலாக்கத்தைப் போற்றும் கருத்து திருக்குறளோடு ஒத்திருப்பதைக் கண்டறிய முடிகிறது.

மலேசிய நாட்டின் சட்டத் திட்டங்கள் யாவும் மக்கள் நலன் கருதியும் எந்தப் பக்கமும் சாயாமல், நடுவுநிலையோடு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன (Mohd Hamdan, 2015). இதனையே,

**‘ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை (குறள் 541)**

என்ற குறள் வழி, ஒருவர் செய்தக் குற்றங்களை ஆராய்ந்து எந்தப் பக்கமும் சாயாமல், நடுவுநிலையோடு, குற்றத்திற்குத் தக்க தன்டனையை அறிந்து செய்வதே நீதியாகும் என்கிறார் வள்ளுவர். மேலும், மேற்கண்ட கருத்தை

**‘சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி (குறள் 118)**

எனும் இக்குறளும் வலியுறுத்துகிறது. நீதி வழங்கும் போது, துலாக்கோல் போல் அமைந்து, ஒரு பக்கமாகச் சாயாமல் நடுவுநிலைமை போற்றுவது அரசுக்குச் சிறப்பு என்பதே இதன் பொருள். அதனைத் தொடர்ந்து, சட்டத்தை முறைப்படி பின்பற்றி, சொல்லப்பட்ட அறத்திலிருந்து விலகாமல், அறமற்ற கொடுமைகள் தன் நாட்டில் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்வதே ஒரு நாட்டிற்கும் அரசருக்கும் பெருமை (Abdul Rahman Abdul Aziz, 2010:456). இதே கருத்தை வலியுறுத்துகிறது கீணகண்ட குறள்;

**‘அறனிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமுக்கா
மானம் உடைய தரச (குறள் 384)**

ஆகவே, மலேசியத் தேசிய நான்காவது கோட்பாடான ‘சட்ட முறைப்படி ஆட்சி நடத்துதலில்’, திருக்குறளில் உள்ள செங்கோன்மை, இறைமாட்சி மற்றும் நடுவு நிலைமை போன்ற சட்ட அமலாக்கத்தைப் போற்றும் கருத்துகளின் பிரதிபலிப்பைப் காணமுடிகிறது.

ஜந்தாவது கோட்பாடு - நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் பேணுதல்

மலேசியத் தேசிய ஐந்தாவது கோட்பாடு, நம்மைச் சமூக வாழ்வில் நிலைபெறுச் செய்யும் நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் ஓட்டி இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதே சிந்தனைத் திருக்குறளிலும் ஒழுக்கமுடைமை, அறனவலியுறுதல், அடக்கமுடைமை, புறங்கூறாமை, பண்புடைமை, இன்னா செய்யாமை போன்ற அதிகாரங்களில் உள்ள குறள்களில் காணப்படுகிறது.

பகுப்பாய்வு

பல்லின மக்கள் வாழும் இந்நாட்டு மக்களின் ஒருவருக்கொருவர் இடையிலான உறவுச் சூழலில் நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் பேணுதல் அவசியமாகும் (Abdul Zaharuddin Sani, 2014:148) என்பதை இக்கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது. ஒழுக்கமே மானுடத்தின் விழுப்பமும் சிறப்பும் ஆகும். இக்கருத்தினையே திருவள்ளுவரும்,

**‘ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்’ (குறள் 131)**

என்ற குறளின் வழி வலியுறுத்துகிறார். மேலும், இவ்வதிகாரத்திலுள்ள

**‘நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்: தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்’ (குறள் 138)**

என்னும் குறள், நல்ல பழக்க வழக்கம் மேன்மையான வாழ்க்கைக்கு வித்திடும்; மாறாகத் தீய பழக்க வழக்கங்கள் வாழ்க்கையைச் சீர்க்குலைக்கச் செய்திடும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. அது போலவே, மலேசியத் தேசிய ஐந்தாவது கோட்பாடானது, நாட்டு மக்கள் நன்னெறிகளைப் பின்பற்றி, நன்னடத்தையுடன் வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது (Tan Kien Kok, 2015:71). அதனையடுத்து,

**‘அறத்தான் வருவதே இனபம்:மற் றெல்லாம்
புறத்த; புகழும் இல்’ (குறள் 39)**

என்ற குறளின் வழி, அறநெறியில் வாழும் வாழ்க்கையே நிலையான இன்பத்தையும் புகழையும் தரவல்லது என்கிறார் திருவள்ளுவர். இதனையே இந்த ஐந்தாவது கோட்பாடும் வலியுறுத்துகிறது. இந்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நன்னடத்தையையும் ஒழுக்கத்தையும் முறையாகப் பேணிப் பின்பற்றும் வகையிலேயே அவர்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு கலைக் கலாச்சாரங்களைக் கொண்டிருப்பினும் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு ஒற்றுமையுடனும் சுபிட்சத்துடனும் பினக்கம் இன்றி இணக்கமாக வாழ முடியும் (Raduan Tambi, 2013:15). இக்கோட்பாட்டில் காணப்படும் திருக்குறளில் இத்தகைய சிந்தனைகள், மலேசியர்கள் நலம் வாழ வழி வகுக்கும்.

முடிவுரை

திருக்குறளில் கருத்துகள் மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டுக் கருத்தோடு ஒத்திருப்பது இதுவரை விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டு, இந்த ஆய்வின் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. பல்லினங்களைக் கொண்டச் சமுதாயத்தில் மலேசியர்கள் வாழ்ந்தாலும் உண்மையாக, வலுவாக ஒன்றுபட்ட ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க திருக்குறளின் கருத்துகளைப் பிரதிபலிக்கும் தேசியக் கோட்பாடு வழிகாட்டியாக இருக்கும். தொடர்ச்சியான மேம்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு, நாம் நமது சமுதாயத்தை, அறிவியல், தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் வகையில் வழிநடத்திச் செல்ல மகத்தான திருக்குறளின் கருத்துகளும், நிதர்சனமான வாழ்வியல் சிந்தனைகளும் உறுதியாக துணை நிற்கும் என்பதில் சிறிதளவும் ஜயமில்லை. ஆகவே, மலேசியர்கள், சமயம், பண்பாடு, நம்பிக்கை, வாழ்க்கை முறை என பல்வேறு சூறுகளால் வேறுபட்டுள்ள போதிலும் மலேசியத் தேசியக் கோட்பாட்டில் காணப்படும் திருக்குறளின் கருத்துகளைக் கண்டறிந்து, கடைப்பிடித்து, இக்கோட்பாட்டின் கட்டமைப்பில் ஒற்றுமையாகவும் சுபிட்சத்துடனும் வாழ வழி செய்வது சாலச் சிறந்தது.

Bibliography

- Abdul Rahman Abdul Aziz. (2010). Rukun Negara dalam Memperkuuhkan Ketahanan Negara. *Political Management and Policies in Malaysia: Seminar On National Resiliency*, 443-457.
 Ahmad Zaharuddin Sani, A. (2014). *Kesopanan dan Kesusilaan: In RAKSA RAYA MALAYSIA*. (pg 148)
 Wangsa Maju, Kuala Lumpur: Istitut Terjemahan dan Buku Malaysia Berhad.

- Falsafah Pendidikan Kebangsaan. (2012). In *Dasar Pendidikan Kebangsaan* (3rd ed). Putrajaya: Giga Wise Network Sdn Bhd.
- Hamdan Mohd,Adnan Haji (2015), Peranan Media Massa memartabatkan Integriti national, (Vol 2) Universiti Malaysia Sabah : Jurnal Konunikasi Borneo.
- Janakiraman Manikam. (2006). *Mal̄cciyā Intiyarka7iI IkkammāJa Nilai*. Kuala Lumpur: ashwin Trading.
- Mokanarasu, K. (2005). (vol.1). *Tiruva77uvareI Camutâya CîrtiruttaEka7*. Chennai: Manivasagar publication.
- Munisamy, V. (1992). *Tirukku_a7ar Te7ivurai*. Chennai; Thirukural Publication.
- Nazaruddin Hj. Mohd Jali (et al.).(2003). Pengajian Malaysia: Kenegaraan dan Kewarganegaraan (Edisi Kedua). Petaling Jaya: Prentice Hall.
- Raduan Tambi (2013), Matlamat dan Objektif Pembentukan Rukun Negara, In *Rukun Negara*. Bahagian Penerbitan Dasar Negara.
- Reid Constitutional Commission. (2015). Retrieved on 30th October, 2015, from www.arkib.gov.my.
- Rohaizahtulamni Radzlan., Sarjit. S. Gill., & Ahmad Tarmizi Talib. (2013). Pemahaman dan Penghayatan Rukun Negara Dalam Kalangan Belia Bandar Di Semenanjung Malaysia. *Malaysian Journal of Youth Studies, Volume 9*; Institut Penyelidikan Pembangunan Belia Malaysia (IYRES).
- Saat Din. (1972). *RukkuI Nekârâ: Mu;u Vi7akkam*. Kuala Lumpur: Kementerian Penerangan Malaysia.
- Shamsul Kamarudin. (2011). Kepentingan Pendekatan Kepercayaan Dan Keyakinan Kepada Tuhan Melalui PTV. *Journal of Edupres, Volume I*; Retrieved October 30, 2015, from <http://eprints.utm.my/17071/1/JOE-1-2011-031.pdf>.
- Tan Kien Kok, (2005) *Isu Penyatuan Bangsa Malaysia Pada Tahun 1920-an Hingga 1980 Dengan Pandangan-Pandangan Masa Kini*, Kertas Projek Bagi Ijazah Sarjana Muda Sains Pembangunan, UKM, Bangi.
- Yahaya, H. (1978). Malaysia: Nilai Politik dan Budaya. Kuala Lumpur: Dinamika Kreatif.
- Yok Fee Lee & S. Gill Sarjit (2008) Rukun Negara Teras Pembinaan Modal Insan : Satu Komentar.Pertanika J. Soc.Sci.4 Hum 16(1): 107-113(2008), Universiti Putra Malaysia.